

أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ

(ثلاثي مجرد و مزيد)

(مخصوص رشته‌ی انسانی - پایه‌ی دهم)

(و نیز قابل استفاده برای رشته‌ی تجربی - پایه‌ی دهم)

تنظیم:

محمد امین شاصنم

دیبر دبیرستان‌های بوکان

۱۳۹۵

به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أَنَا	اسْتَعْفَرْتُ	مَا اسْتَعْفَرْتُ	اسْتَعْفِرُ	لا اسْتَعْفِرُ	سَوْفَ يَا سَأَسْتَعْفِرُ	-----	كُنْتُ اسْتَعْفِرُ آمزش می‌خواستم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ	اسْتَعْفَرْتَ	مَا اسْتَعْفَرْتَ	تَسْتَعْفِرُ	لا تَسْتَعْفِرُ	سَوْفَ يَا سَتَسْتَعْفِرُ	لا تَسْتَعْفِرُ	اسْتَعْفِرْ	كُنْتَ تَسْتَعْفِرُ آمزش می‌خواستی
سوم شخص مفرد	او	هُوَ	اسْتَعْفَرَ	مَا اسْتَعْفَرَ	يَسْتَعْفِرُ	لا يَسْتَعْفِرُ	سَوْفَ يَا سَيَسْتَعْفِرُ	-----	كَانَ يَسْتَعْفِرُ آمزش می‌خواست
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	اسْتَعْفَرْنَا	مَا اسْتَعْفَرْنَا	نَسْتَعْفِرُ	لا نَسْتَعْفِرُ	سَوْفَ يَا سَتَسْتَعْفِرُ	-----	كُنَّا نَسْتَعْفِرُ آمزش می‌خواستیم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ	اسْتَعْفَرْتُمْ	مَا اسْتَعْفَرْتُمْ	تَسْتَعْفِرُونَ	لا تَسْتَعْفِرُونَ	سَوْفَ يَا سَتَسْتَعْفِرُونَ	لا تَسْتَعْفِرُونَ	اسْتَعْفِرُوا	كُنْتُمْ تَسْتَعْفِرُونَ آمزش می‌خواستید
سوم شخص جمع	ایشان	هُم	اسْتَعْفَرُوا	مَا اسْتَعْفَرُوا	يَسْتَعْفِرُونَ	لا يَسْتَعْفِرُونَ	سَوْفَ يَا سَيَسْتَعْفِرُونَ	-----	كَانُوا يَسْتَعْفِرُونَ آمزش می‌خواستند

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، سه حرف اضافه (ا س ت) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
اسْتَفْعَلُ	يَسْتَفْعِلُ	اسْتَفْعِلْ	اسْتَفْعَالٌ	ا س ت
اسْتَخْرَجَ	يَسْتَخْرِجُ	اسْتَخْرِجْ	اسْتِخْرَاجٌ	
اسْتَقْبَلَ	يَسْتَقْبِلُ	اسْتَقْبِلْ	اسْتِقْبَالٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أَنَا	اَكْرَمْتُ	اَكْرَمْتُ	اَكْرِمُ	اَكْرِمُ	سَوْفَ يَا سَاكِرِمُ	-----	كُنْتُ اَكْرِمُ گرامی می‌داشتم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ أَنْتِ	اَكْرَمْتِ	اَكْرَمْتِ	تُكْرِمُ تُكْرِمِينَ	تُكْرِمُ تُكْرِمِينَ	سَوْفَ يَا سَتَكْرِمُ سَوْفَ يَا سَتَكْرِمِينَ	لا تُكْرِمُ لا تُكْرِمِينَ	اَكْرِمُ اَكْرِمِي	كُنْتُ تُكْرِمُ كُنْتُ تُكْرِمِينَ گرامی می‌داشتی
سوم شخص مفرد	او	هُوَ هِيَ	اَكْرَمَ	اَكْرَمَتْ	يُكْرِمُ تُكْرِمُ	يُكْرِمُ تُكْرِمُ	سَوْفَ يَا سَيِّكْرِمُ سَوْفَ يَا سَتَكْرِمُ	-----	كَانَ يُكْرِمُ كَانَتْ تُكْرِمُ گرامی می‌داشت
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	اَكْرَمْنَا	اَكْرَمْنَا	نُكْرِمُ	نُكْرِمُ	سَوْفَ يَا سَتَكْرِمُ	-----	كُنَّا نُكْرِمُ گرامی می‌داشتیم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ أَنْتُنَّ	اَكْرَمْتُمْ	اَكْرَمْتُمْ	تُكْرِمَانِ تُكْرِمَانِ تُكْرِمُونَ تُكْرِمْنَ	تُكْرِمَانِ تُكْرِمَانِ تُكْرِمُونَ تُكْرِمْنَ	سَوْفَ يَا سَتَكْرِمَانِ سَوْفَ يَا سَتَكْرِمَانِ سَوْفَ يَا سَتَكْرِمُونَ سَوْفَ يَا سَتَكْرِمْنَ	لا تُكْرِمَانِ لا تُكْرِمَانِ لا تُكْرِمُوا لا تُكْرِمْنَ	اَكْرِمَا اَكْرِمَا اَكْرِمُوا اَكْرِمْنَ	كُنْتُمْ تُكْرِمَانِ كُنْتُمْ تُكْرِمَانِ كُنْتُمْ تُكْرِمُونَ كُنْتُمْ تُكْرِمْنَ گرامی می‌داشتید
سوم شخص جمع	ایشان	هُمَا هُمَا هُمْ هُنَّ	اَكْرَمَا	اَكْرَمَتَا	يُكْرِمَانِ تُكْرِمَانِ يُكْرِمُونَ يُكْرِمْنَ	يُكْرِمَانِ تُكْرِمَانِ يُكْرِمُونَ يُكْرِمْنَ	سَوْفَ يَا سَيِّكْرِمَانِ سَوْفَ يَا سَتَكْرِمَانِ سَوْفَ يَا سَيِّكْرِمُونَ سَوْفَ يَا سَيِّكْرِمْنَ	-----	كَانُوا يُكْرِمَانِ كَانَتَا تُكْرِمَانِ كَانُوا يُكْرِمُونَ كُنَّ يُكْرِمْنَ گرامی می‌داشتند

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، یک حرف اضافه (أ) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
أَفْعَلُ	يُفْعِلُ	أَفْعِلْ	إِفْعَالٌ	أ
أَخْرَجَ	يُخْرِجُ	أَخْرِجْ	إِخْرَاجٌ	
أَفْعَلْ	يُفْعِلْ	أَفْعِلْ	إِفْعَالٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أَنَا	إِشْتَعَلْتُ	مَا إِشْتَعَلْتُ	أَشْتَعِلُ	لَا أَشْتَعِلُ	سَوْفَ يَا سَأَشْتَعِلُ	-----	كُنْتُ أَشْتَعِلُ کار می کردم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ أَنْتِ	إِشْتَعَلْتِ	مَا إِشْتَعَلْتِ	تَشْتَعِلُ	لَا تَشْتَعِلُ	سَوْفَ يَا سَتَشْتَعِلُ	لَا تَشْتَعِلُ لا تَشْتَعِلِينَ	إِشْتَعِلْ إِشْتَعِلِي	كُنْتَ تَشْتَعِلُ كُنْتِ تَشْتَعِلِينَ کار می کردی
سوم شخص مفرد	او	هُوَ هِيَ	إِشْتَعَلَ	مَا إِشْتَعَلَ	يَشْتَعِلُ	لَا يَشْتَعِلُ	سَوْفَ يَا سَيَشْتَعِلُ	-----	كَانَ يَشْتَعِلُ كَانَتْ تَشْتَعِلُ کار می کرد
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	إِشْتَعَلْنَا	مَا إِشْتَعَلْنَا	نَشْتَعِلُ	لَا نَشْتَعِلُ	سَوْفَ يَا سَنَشْتَعِلُ	-----	كُنَّا نَشْتَعِلُ کار می کردیم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ أَنْتِنَّ	إِشْتَعَلْتُمْ	مَا إِشْتَعَلْتُمْ	تَشْتَعِلُونَ	لَا تَشْتَعِلُونَ	سَوْفَ يَا سَتَشْتَعِلُونَ	لَا تَشْتَعِلُوا لا تَشْتَعِلْنَ	إِشْتَعِلُوا إِشْتَعِلْنَ	كُنْتُمْ تَشْتَعِلُونَ كُنْتِنَّ تَشْتَعِلْنَ کار می کردید
سوم شخص جمع	ایشان	هُمَا هُمَا هُم هُنَّ	إِشْتَعَلَا	مَا إِشْتَعَلَا	يَشْتَعِلَانِ	لَا يَشْتَعِلَانِ	سَوْفَ يَا سَيَشْتَعِلَانِ	-----	كَانَا يَشْتَعِلَانِ كَانَتَا تَشْتَعِلَانِ كَانُوا يَشْتَعِلُونَ كُنَّ يَشْتَعِلْنَ کار می کردند

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، دو حرف اضافه (ا ت) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
اِفْتَعَلَ	يَفْتَعِلُ	اِفْتَعِلْ	اِفْتِعَالٌ	ا ت
اِكْتَشَفَ	يَكْتَشِفُ	اِكْتَشِفْ	اِكْتِشَافٌ	
اِخْتَرَعَ	يَخْتَرِعُ	اِخْتَرِعْ	اِخْتِرَاعٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أَنَا	فَرَسْتَادَه شَدَم	فَرَسْتَادَه نَشَدَم	أَتَبِعْتُ	لَا أَتَبِعْتُ	سَوْفَ يَا سَاتَبِعْتُ	-----	كُنْتُ أَتَبِعْتُ فرستاده می شدم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ أَنْتِ	فَرَسْتَادَه شَدَى	فَرَسْتَادَه نَشَدَى	تَتَبِعْتُ	لَا تَتَبِعْتُ	سَوْفَ يَا سَتَتَبِعْتُ سَوْفَ يَا سَتَتَبِعِينَ	لَا تَتَبِعْتُ لَا تَتَبِعِي	أَتَبِعْتُ أَتَبِعِي	كُنْتُ تَتَبِعْتُ كُنْتُ تَتَبِعِينَ فرستاده می شدی
سوم شخص مفرد	او	هُوَ هِيَ	فَرَسْتَادَه شَد	فَرَسْتَادَه نَشَد	يَتَبِعْتُ	لَا يَتَبِعْتُ	سَوْفَ يَا سَيَتَبِعْتُ سَوْفَ يَا سَتَتَبِعْتُ	-----	كَانَ يَتَبِعْتُ كَانَتْ تَتَبِعْتُ فرستاده می شد
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	فَرَسْتَادَه شَدِيم	فَرَسْتَادَه نَشَدِيم	نَتَبِعْتُ	لَا نَتَبِعْتُ	سَوْفَ يَا سَنَتَبِعْتُ	-----	كُنَّا نَتَبِعْتُ فرستاده می شدیم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ أَنْتِنَّ	فَرَسْتَادَه شَدِيد	فَرَسْتَادَه نَشَدِيد	تَتَبِعْتُمْ	لَا تَتَبِعْتُمْ	سَوْفَ يَا سَتَتَبِعْتُمْ سَوْفَ يَا سَتَتَبِعْتُنَّ	لَا تَتَبِعْتُمْ لَا تَتَبِعْتُنَّ	أَتَبِعْتُمْ أَتَبِعْتُنَّ	كُنْتُمْ تَتَبِعْتُمْ كُنْتُمْ تَتَبِعْتُنَّ كُنْتُمْ تَتَبِعْتُونَ كُنْتُمْ تَتَبِعْتُنَّ فرستاده می شدید
سوم شخص جمع	ایشان	هُمَّا هُمَّ هُنَّ	فَرَسْتَادَه شَدَدند	فَرَسْتَادَه نَشَدَدند	يَتَبِعْتَانِ	لَا يَتَبِعْتَانِ	سَوْفَ يَا سَيَتَبِعْتَانِ سَوْفَ يَا سَتَتَبِعْتَانِ سَوْفَ يَا سَيَتَبِعْتُونِ سَوْفَ يَا سَتَتَبِعْتُونِ	-----	كَانَا يَتَبِعْتَانِ كَانَتَا تَتَبِعْتَانِ كَانُوا يَتَبِعْتُونِ كُنَّ يَتَبِعْتُنَّ فرستاده می شدند

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، دو حرف اضافه (ا ن) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
أَفْعَلُ	يَفْعَلُ	أَفْعَلْ	أَفْعَالٌ	ا ن
أَجْمَدُ	يَجْمَدُ	أَجْمِدْ	أَجْمَادٌ	
أَكْسَرُ	يَكْسِرُ	أَكْسِرْ	أَكْسَارٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أَنَا	تَعَلَّمْتُ	مَاتَعَلَّمْتُ	أَتَعَلَّمُ	لَا أَتَعَلَّمُ	سَوْفَ يَا سَاتَعَلَّمُ	-----	كُنْتُ أَتَعَلَّمُ یاد می گرفتیم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ	تَعَلَّمْتِ	مَاتَعَلَّمْتِ	تَتَعَلَّمُ	لَا تَتَعَلَّمُ	سَوْفَ يَا سَتَتَعَلَّمُ	لَا تَتَعَلَّمُ	تَعَلَّمِ	كُنْتِ تَتَعَلَّمُ كُنْتِ تَتَعَلَّمِينَ یاد می گرفتی
سوم شخص مفرد	او	هُوَ	تَعَلَّمَ	مَاتَعَلَّمَ	يَتَعَلَّمُ	لَا يَتَعَلَّمُ	سَوْفَ يَا سَيَتَعَلَّمُ	-----	كَانَ يَتَعَلَّمُ كَانَتْ تَتَعَلَّمُ یاد می گرفت
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	تَعَلَّمْنَا	مَاتَعَلَّمْنَا	نَتَعَلَّمُ	لَا نَتَعَلَّمُ	سَوْفَ يَا سَنَتَعَلَّمُ	-----	كُنَّا نَتَعَلَّمُ یاد می گرفتیم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ	تَعَلَّمْتُمْ	مَاتَعَلَّمْتُمْ	تَتَعَلَّمُونَ	لَا تَتَعَلَّمُونَ	سَوْفَ يَا سَتَتَعَلَّمُونَ	لَا تَتَعَلَّمُوا	تَعَلَّمُوا	كُنْتُمْ تَتَعَلَّمُونَ كُنْتُمْ تَتَعَلَّمُونَ كُنْتُمْ تَتَعَلَّمُونَ كُنْتُمْ تَتَعَلَّمُونَ یاد می گرفتید
سوم شخص جمع	ایشان	هُم	تَعَلَّمُوا	مَاتَعَلَّمُوا	يَتَعَلَّمُونَ	لَا يَتَعَلَّمُونَ	سَوْفَ يَا سَيَتَعَلَّمُونَ	-----	كَانُوا يَتَعَلَّمُونَ كَانُوا يَتَعَلَّمُونَ كَانُوا يَتَعَلَّمُونَ كَانُوا يَتَعَلَّمُونَ یاد می گرفتند

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، دو حرف اضافه (ت ـ) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
تَفَعَّلَ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلْ	تَفَعُّلٌ	ت ـ
تَقَبَّلَ	يَتَقَبَّلُ	تَقَبَّلْ	تَقَبُّلٌ	
تَشَهَّدَ	يَتَشَهَّدُ	تَشَهَّدْ	تَشَهُّدٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری						
اول شخص مفرد	من	أَنَا	عَلَّمْتُ	يَا دادم	ما عَلَّمْتُ	يَا ندادم	أَعْلَمُ	يَا دهم	لا أَعْلَمُ	يَا نمی دهم	سَوْفَ يَا سَأَعْلَمُ	يَا خواهم داد	-----	كُنْتُ أَعْلَمُ	يَا می دادم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ	عَلَّمْتِ	يَا دادی	ما عَلَّمْتِ	يَا ندادی	تُعَلِّمُ	يَا دهی	لا تُعَلِّمُ	يَا نمی دهی	سَوْفَ يَا سَتُعَلِّمُ	يَا خواهی داد	لا تُعَلِّمُ	عَلِّمُ	كُنْتِ تُعَلِّمُ	يَا می دادی
سوم شخص مفرد	او	هُوَ	عَلَّمَ	يَا داد	ما عَلَّمَ	يَا نداد	يُعَلِّمُ	يَا دهد	لا يُعَلِّمُ	يَا نمی دهد	سَوْفَ يَا سَيُعَلِّمُ	يَا خواهد داد	لا يُعَلِّمُ	عَلِّمُ	كَانَ يُعَلِّمُ	يَا می داد
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	عَلَّمْنَا	يَا دادیم	ما عَلَّمْنَا	يَا ندادیم	نُعَلِّمُ	يَا دهیم	لا نُعَلِّمُ	يَا نمی دهیم	سَوْفَ يَا سَنُعَلِّمُ	يَا خواهیم داد	-----	كُنَّا نُعَلِّمُ	يَا می دادیم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ	عَلَّمْتُمْ	يَا دادید	ما عَلَّمْتُمْ	يَا ندادید	تُعَلِّمُونَ	يَا دهید	لا تُعَلِّمُونَ	يَا نمی دهید	سَوْفَ يَا سَتُعَلِّمُونَ	يَا خواهید داد	لا تُعَلِّمُونَ	عَلِّمُوا	كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ	يَا می دادید
سوم شخص جمع	ایشان	هُمُ	عَلَّمُوا	يَا دادند	ما عَلَّمُوا	يَا ندادند	يُعَلِّمُونَ	يَا دهند	لا يُعَلِّمُونَ	يَا نمی دهند	سَوْفَ يَا سَيُعَلِّمُونَ	يَا خواهید داد	لا يُعَلِّمُونَ	عَلِّمُوا	كَانُوا يُعَلِّمُونَ	يَا می دادند

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، یک حرف اضافه (ـَ) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
فَعَلَّ	يُفَعِّلُ	فَعِّلْ	تَفْعِيلٌ	ـِ
قَبَّلَ	يُقَبِّلُ	قَبَّلْ	تَقْبِيلٌ	
جَهَّزَ	يُجَهِّزُ	جَهِّزْ	تَجْهِيْزٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أَنَا	جَالَسْتُ	هَمَشِينِي كَرَدَم	مَا جَالَسْتُ	أَجَالِسُ	هَمَشِينِي نَمِي كَنَم	سَوْفَ يَا سَأَجَالِسُ	هَمَشِينِي خَوَاهِم كَرَد	كُنْتُ أَجَالِسُ هَمَشِينِي مِي كَرَدَم
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ أَنْتِ	جَالَسْتِ	هَمَشِينِي كَرَدِي	مَا جَالَسْتِ	تُجَالِسُ تُجَالِسِينَ	هَمَشِينِي مِي كَنِي	سَوْفَ يَا سَتُجَالِسُ سَوْفَ يَا سَتُجَالِسِينَ	هَمَشِينِي خَوَاهِي كَرَد	كُنْتُ تُجَالِسُ كُنْتُ تُجَالِسِينَ هَمَشِينِي مِي كَرَدِي
سوم شخص مفرد	او	هُوَ هِيَ	جَالَسَ جَالَسَتْ	هَمَشِينِي كَرَد	مَا جَالَسَ مَا جَالَسَتْ	يُجَالِسُ تُجَالِسُ	هَمَشِينِي مِي كَنَد	سَوْفَ يَا سَيُجَالِسُ سَوْفَ يَا سَتُجَالِسُ	هَمَشِينِي خَوَاهِد كَرَد	كَانَ يُجَالِسُ كَانَتْ تُجَالِسُ هَمَشِينِي مِي كَرَد
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	جَالَسْنَا	هَمَشِينِي كَرَدِيم	مَا جَالَسْنَا	نُجَالِسُ	هَمَشِينِي مِي كَنِيم	سَوْفَ يَا سَتُجَالِسُ	هَمَشِينِي خَوَاهِيم كَرَد	كُنَّا نُجَالِسُ هَمَشِينِي مِي كَرَدِيم
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ أَنْتُنَّ	جَالَسْتُمْ جَالَسْتُنَّ	هَمَشِينِي كَرَدِيد	مَا جَالَسْتُمْ مَا جَالَسْتُنَّ	تُجَالِسُونَ تُجَالِسْنَ	هَمَشِينِي مِي كَنِيد	سَوْفَ يَا سَتُجَالِسُونَ سَوْفَ يَا سَتُجَالِسْنَ	هَمَشِينِي خَوَاهِيد كَرَد	كُنْتُمْ تُجَالِسُونَ كُنْتُنَّ تُجَالِسْنَ هَمَشِينِي مِي كَرَدِيد
سوم شخص جمع	ایشان	هُمَّا هُم هُنَّ	جَالَسَا جَالَسُوا جَالَسْنَ	هَمَشِينِي كَرَدَد	مَا جَالَسَا مَا جَالَسُوا مَا جَالَسْنَ	يُجَالِسَانِ تُجَالِسَانِ يُجَالِسُونَ يُجَالِسْنَ	هَمَشِينِي مِي كَنَدَد	سَوْفَ يَا سَيُجَالِسَانِ سَوْفَ يَا سَتُجَالِسَانِ سَوْفَ يَا سَيُجَالِسُونَ سَوْفَ يَا سَيُجَالِسْنَ	هَمَشِينِي خَوَاهِنَد كَرَد	كَانَا يُجَالِسَانِ كَانُوا يُجَالِسُونَ كُنَّ يُجَالِسْنَ هَمَشِينِي مِي كَرَدَد

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، یک حرف اضافه (ا) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
فَاعِلٌ	يُفَاعِلُ	فَاعِلٌ	مُفَاعَلَةٌ	ا
دَافِعٌ	يُدَافِعُ	دَافِعٌ	مُدَافَعَةٌ	
حَاوِرٌ	يُحَاوِرُ	حَاوِرٌ	مُحَاوِرَةٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.

صیغه به فارسی	ضمیر به فارسی	ضمیر به عربی	ماضی مثبت	ماضی منفی	مضارع مثبت	مضارع منفی	مضارع مستقبل	نهی	امر	ماضی استمراری
اول شخص مفرد	من	أنا	تَشَابَهْتُ	هَمَانَدْتُ	أَتَشَابَهُ	هَمَانَدُ	سَوْفَ يَأْتَشَابُهُ	لا تَتَشَابَهُ	تَشَابَهُ	كُنْتُ أَتَشَابُهُ
دوم شخص مفرد	تو	أَنْتَ	تَشَابَهْتِ	هَمَانَدْتِ	تَتَشَابَهُ	هَمَانَدِي	سَوْفَ يَأْتَشَابُهَا	لا تَتَشَابِهَا	تَشَابِهَا	كُنْتِ تَتَشَابُهُ
سوم شخص مفرد	او	هُوَ	تَشَابَهَتْ	هَمَانَدَتْ	يَتَشَابَهُ	هَمَانَدُ	سَوْفَ يَأْتَشَابُهُ	لا يَتَشَابَهُ	تَشَابَهُ	كَانَ يَتَشَابُهُ
اول شخص جمع	ما	نَحْنُ	تَشَابَهْنَا	هَمَانَدْنَا	نَتَشَابَهُ	هَمَانَدُ	سَوْفَ يَأْتَشَابُهُ	لا نَتَشَابَهُ	تَشَابَهُ	كُنَّا نَتَشَابُهُ
دوم شخص جمع	شما	أَنْتُمْ	تَشَابَهْتُمْ	هَمَانَدْتُمْ	تَتَشَابَهُونَ	هَمَانَدُ	سَوْفَ يَأْتَشَابُهُونَ	لا تَتَشَابَهُونَ	تَشَابَهُوا	كُنْتُمْ تَتَشَابَهُونَ
سوم شخص جمع	ایشان	هُمَّا	تَشَابَهْتَا	هَمَانَدْتَا	يَتَشَابَهُونَ	هَمَانَدُ	سَوْفَ يَأْتَشَابُهُونَ	لا يَتَشَابَهُونَ	تَشَابَهُوا	كَانَا يَتَشَابَهُونَ

فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد» ماضی‌شان، علاوه بر سه حرف اصلی (ف ع ل)، دو حرف اضافه (ت ا) دارند بر وزن زیر می‌آیند:

ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد
تَفَاعَلٌ	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعَلْ	تَفَاعُلٌ	ت ا
تَظَاهَرٌ	يَتَظَاهَرُ	تَظَاهَرْ	تَظَاهِرٌ	
تَمَارَضَ	يَتَمَارَضُ	تَمَارَضْ	تَمَارِضٌ	

شما نیز می‌تواند سه حرف اصلی فعل خودتان را به جای رنگ قرمز قرار دهید، سپس حروف اضافه را دقیقاً همانند خودشان نوشته و فعل جدید بسازید. فعل ساخته شده‌ی شما برای «سوم شخص مفرد» در زمان ماضی است، و می‌توانید با شناخت نشانه‌های مخصوص هر صیغه، صیغه‌های دیگر را نیز تشخیص دهید.